

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 38/98

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 26. mája 1998 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], bytom [REDACTED] a spol., zastúpených JUDr. Františkom Feníkom, komerčným právnikom, Žilina, Sad SNP 5, proti uzneseniu mestského zastupiteľstva mesta Vranov nad Topľou č. 23, prijatému 17. a 22. apríla 1997 v časti C-1, C-2, D-1 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] a spol. **o d m i e t a** z dôvodu jej oneskoreného podania.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. februára 1998 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], bytom [REDACTED] a ďalších trinástich sťažovateľov uvedených pod č. 2 až 14 ústavnej sťažnosti, zastúpených [REDACTED], komerčným právnikom, Sad SNP 5, Žilina (ďalej len „sťažovatelia“). Okrem iného v nej uviedli, že ako členovia petičného výboru podali 13. decembra 1996 mestskému zastupiteľstvu

mesta Vranov nad Topľou petíciu, ktorou žiadali vyhlásiť hlasovanie obyvateľov časti obce o odčlenení miestnej časti Čemerné od mesta Vranov nad Topľou.

Svoju ústavnú sťažnosť sťažovatelia odôvodnili tým, že namietané uznesenie mestského zastupiteľstva č. 23 rozhodlo

v bode C-1, že sú splnené podmienky podľa § 11a ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, a to v tom, že ide o odčlenenie časti obce s vlastným katastrálnym územím, časť obce, o odčlenenie ktorej sa jedná, urbanisticky nesplynula s mestom Vranov nad Topľou;

v bode C-2 rozhodlo, že nie je splnená podmienka stanovená v § 11a ods. 2 zákona o obecnom zriadení, pretože do tejto časti obce boli vložené také investície, na ktorých je závislé celé mesto;

pod bodom D-1 uznesenie odporučilo vyhlásiť hlasovanie obyvateľstva mestskej časti Čemerné o odčlenení od mesta Vranov nad Topľou.

Na žiadosť sedemnástich poslancov mestského zastupiteľstva zo 16. júna 1997 bolo na 24. júna 1997 zvolané mimoriadne zasadnutie mestského zastupiteľstva, ktoré sa aj zišlo a prejednávalo predmetnú záležitosť, avšak bez konkrétneho rozhodnutia v zmysle § 11a ods. 1, 2, 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. Od 24. júna 1997 sa mestské zastupiteľstvo danou vecou nezaoberalo a ani o nej meritórne nerozhodlo, až do dňa podania ústavnej sťažnosti.

Sťažovatelia preto navrhli, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie a po vykonaní dokazovania prijal nález tohto znenia:

„Uznesením mestského zastupiteľstva mesta Vranov nad Topľou č. 23 z XXV. zasadnutia dňa 17. a 22. 4. 1997 v častiach C-1, C-2, D-1 došlo k porušeniu petičného práva sťažovateľov upraveného v článku 27 ods. 1) Ústavy Slovenskej republiky, ako aj k porušeniu práva zúčastňovať sa na správe verejných vecí zakotveného v čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky tým, že uvedené uznesenie v dotknutých častiach je nejasné, nezrozumiteľné a vzájomne si odporujúce.

Postupom mestského zastupiteľstva mesta Vranov nad Topľou v konaní o petícii občanov mestskej časti Čemerné o odčlenení tejto mestskej časti od mesta Vranov nad Topľou, spočívajúcom v tom, že od 13. 12. 1996 až do doby podania ústavnej sťažnosti riadne a bez prieťahov nekonalo, nerozhodlo a je nečinné, bolo a je porušované právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prieťahov.

Uznesenie č. 23 mestského zastupiteľstva mesta Vranov nad Topľou z XXV. zasadnutia konaného v dňoch 17. a 22. apríla 1997 v častiach C-1, C-2, D-1 sa zrušuje. Mesto Vranov nad Topľou je povinné nahradiť sťažovateľom trovy tohto konania.“

Mesto Vranov vyjadrením z 20. marca 1998 k ústavnej sťažnosti oznámilo, že „sťažovateľom chýbajú ústavou Slovenskej republiky (čl. 127) a zákonom č. 38/1993 Z. z. určené podmienky pre podanie ústavnej sťažnosti, a to:

- existencia právoplatného rozhodnutia, ktorým boli porušené základné práva a slobody občanov (aj keby v postupe mestského zastupiteľstva pri prerokovaní a rozhodnutí vecí sťažovateľov boli zistené prieťahy, jeho nekonanie a absencia rozhodnutia, ktorým by bol porušený zákon s dôsledkami podľa čl. 127 ústavy neoprávňuje sťažovateľov pri domáhaní sa dodržania svojich práv použiť ústavnú sťažnosť. Zdôrazňujeme, že pre rozhodnutie mestského zastupiteľstva vo veci samej v danom prípade neplatia žiadne zákonom stanovené lehoty),
- dodržanie lehoty pre podanie ústavnej sťažnosti (podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. ústavnú sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, prípadne od porušenia základného práva alebo slobody. Uznesenie mestského zastupiteľstva, ktoré je napadnuté ústavnou sťažnosťou, bolo prijaté dňa 17. a 22. apríla 1997 a ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená dňa 23. 2. 1998.“

Preto mesto Vranov nad Topľou navrhlo, aby ústavná sťažnosť sťažovateľov proti uzneseniu mestského zastupiteľstva mesta Vranov nad Topľou č. 23 zo 17 až 22. apríla 1997 bola pre jej zjavnú neopodstatnenosť a nesplnenie zákonom stanovených predpokladov pre jej podanie odmietnutá.

II.

Príslušnosť ústavného súdu konať o ústavných sťažnostiach upravuje čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a samotné konanie o nich upravujú ustanovenia § 49 až 58 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z. Prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom predpokladá splnenie viacerých kogentne a kumulatívny spôsobom ustanovených podmienok a nesplnenie niektorej z nich, ktoré nemožno odstrániť ani výzvou ústavného súdu, má za následok jej odmietnutie ústavným súdom.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preto zisťoval, či ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] a spol. spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, či sú splnené procesné podmienky pre konanie ústavného súdu, teda aj to, či prípadne neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.

Jednou z predpísaných zákonných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je podľa § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. jej podanie v lehote dvoch mesiacov. Táto lehota začína dňom, keď rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, inak dňom, keď bol sťažovateľ upovedomený o vybavení opravného prostriedku, a ak takého prostriedku niet, dňom, keď došlo k porušeniu základného práva alebo slobody.

V danom prípade sťažovatelia ústavnou sťažnosťou napadli uznesenie orgánu územnej samosprávy mesta Vranov nad Topľou zo 17. až 22. apríla 1997. S ohľadom na skutočnosť, že ústavnú sťažnosť ústavnému súdu podali až 23. februára 1998, teda po uplynutí lehoty upravenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z., nebola splnená jedna z kogentne ustanovených podmienok (citované ustanovenie neumožňuje odpustiť a ani predĺžiť lehotu pre podanie ústavnej sťažnosti) pre prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] a spol. bola podaná po lehote ustanovenej zákonom, ústavný súd ju preto odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. mája 1998

Za správnosť opísaného
textu: [REDAKOVANÉ]

JUDr. Ján **K l u ě k a**
predseda senátu